

La concentració d'hormona antimulleriana al plasma seminal varia entre les diferents fraccions de les ejaculacions porcines

Ariadna Delgado-Bermúdez^{1*}, Marc Llanvera¹, Lorena Padilla², Sandra Recuero¹, Asta Tvarijonaviciute², Yentel Mateo-Otero¹, Sergi Bonet¹, Beatriz Fernández-Fuertes¹, Marc Yeste¹, Isabel Barranco¹

¹Grup de Recerca en Biotecnologia de la Reproducció Animal i Humana (TechnoSperm), Departament de Biologia i Institut de Tecnologia Agroalimentària (INTEA), Universitat de Girona; ²Departament de Medicina i Cirurgia Animals, Universitat de Múrcia

Introducció

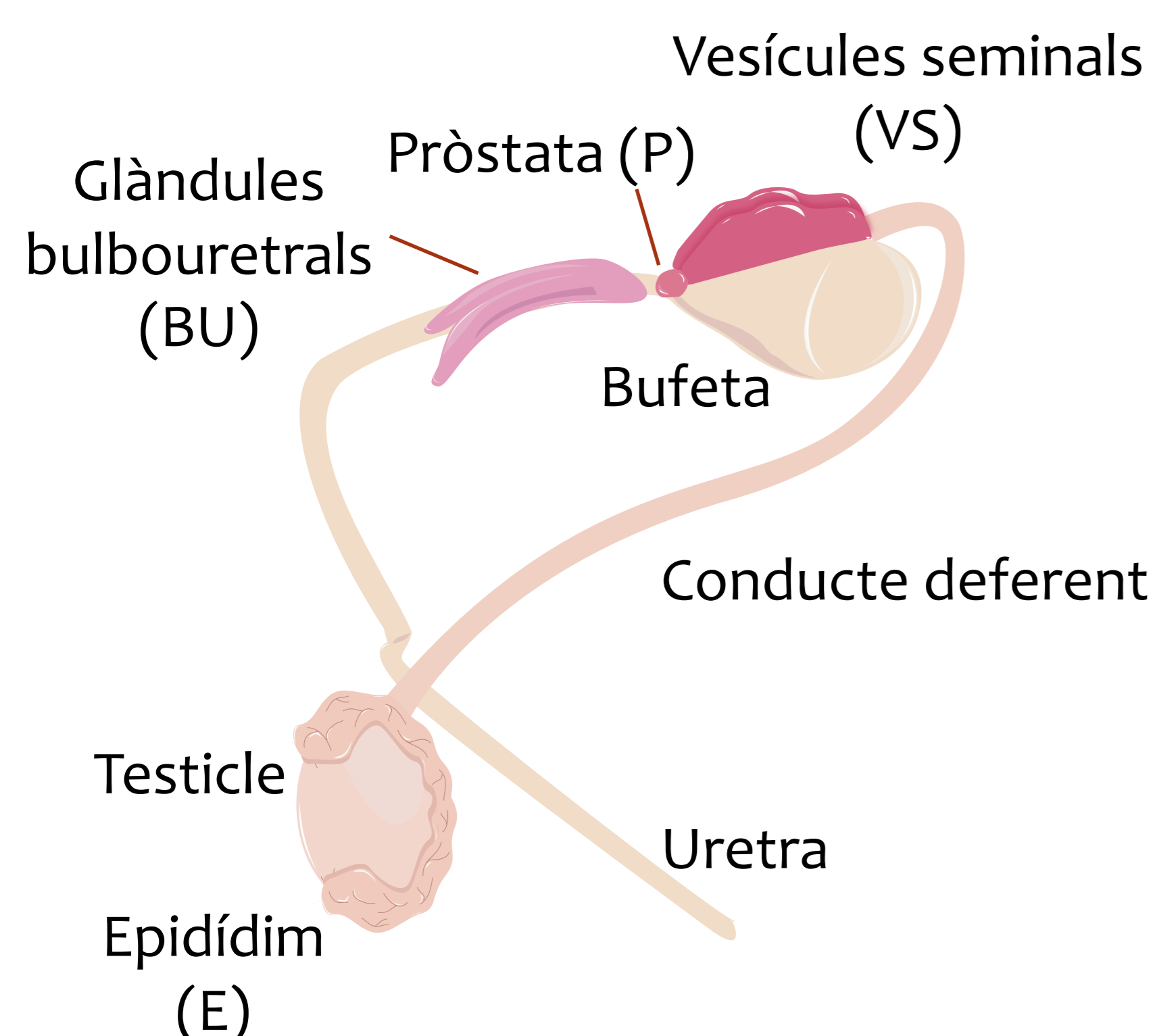

Fig. 1 Tracte reproductor del porc.

Malgrat sigui ben coneguda la relació entre la concentració d'hormona antimulleriana al plasma seminal i la qualitat espermàtica en humà, es desconeixen la seva presència i funció al plasma seminal porcí. En aquest sentit, és important destacar que els components del plasma seminal provenen de les secrecions de les diferents glàndules accessoris: l'epidídim, les vesícules seminals, la pròstata i les glàndules bulbouretrals (Fig. 1 i 2). Per això, els **objectius** d'aquest estudi foren (1) avaluar la presència d'AMH a les diferents fraccions de les ejaculacions porcines, i (2) determinar la seva possible relació amb la fertilitat.

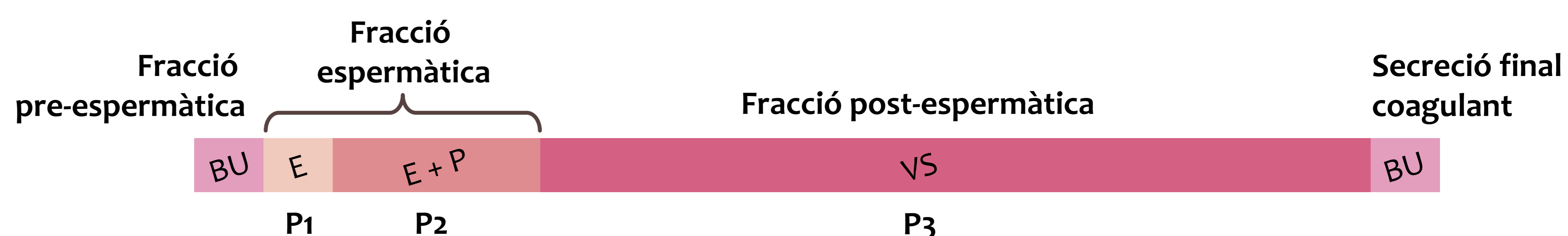
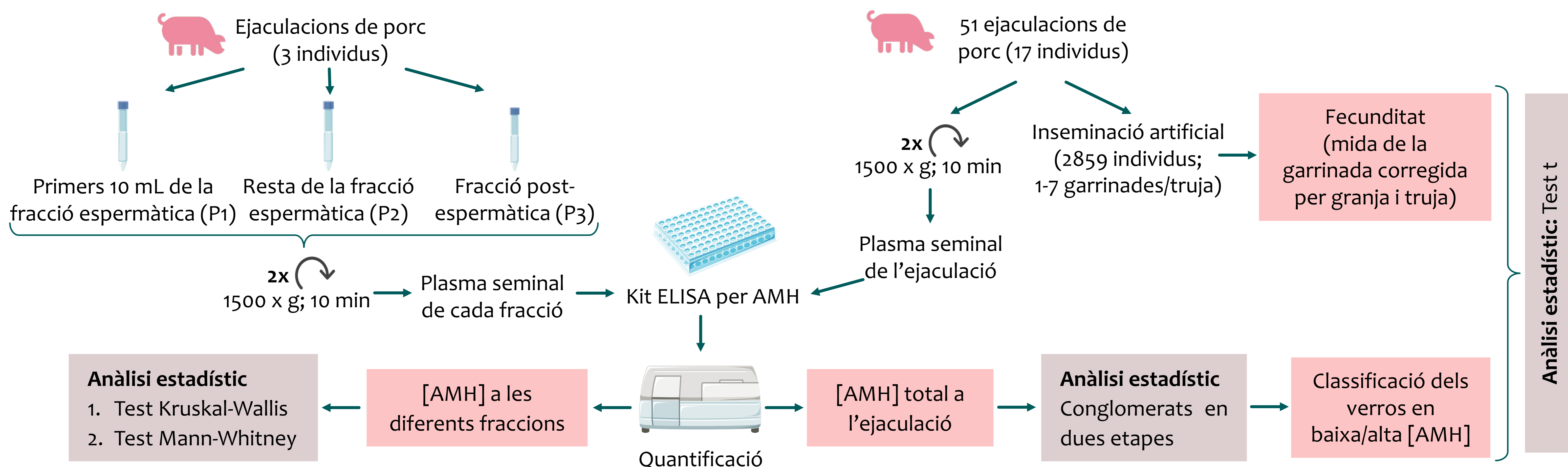

Fig. 2 Origen del plasma seminal de les diferents fraccions de l'ejaculació. Les fraccions analitzades en aquest estudi són P1-P3. La fracció espermàtica es divideix en els primers 10 mL (P1) i la resta de la fracció (P2).

Materials i mètodes

Resultats

Els primers 10 mL de la fracció espermàtica (P1) presenten una [AMH] més baixa que la resta de la fracció espermàtica (P2) i la fracció post-espermàtica (P3) (Fig. 3). La mida de la garrinada va ser menor en el grup de baixa [AMH] (Fig. 4).

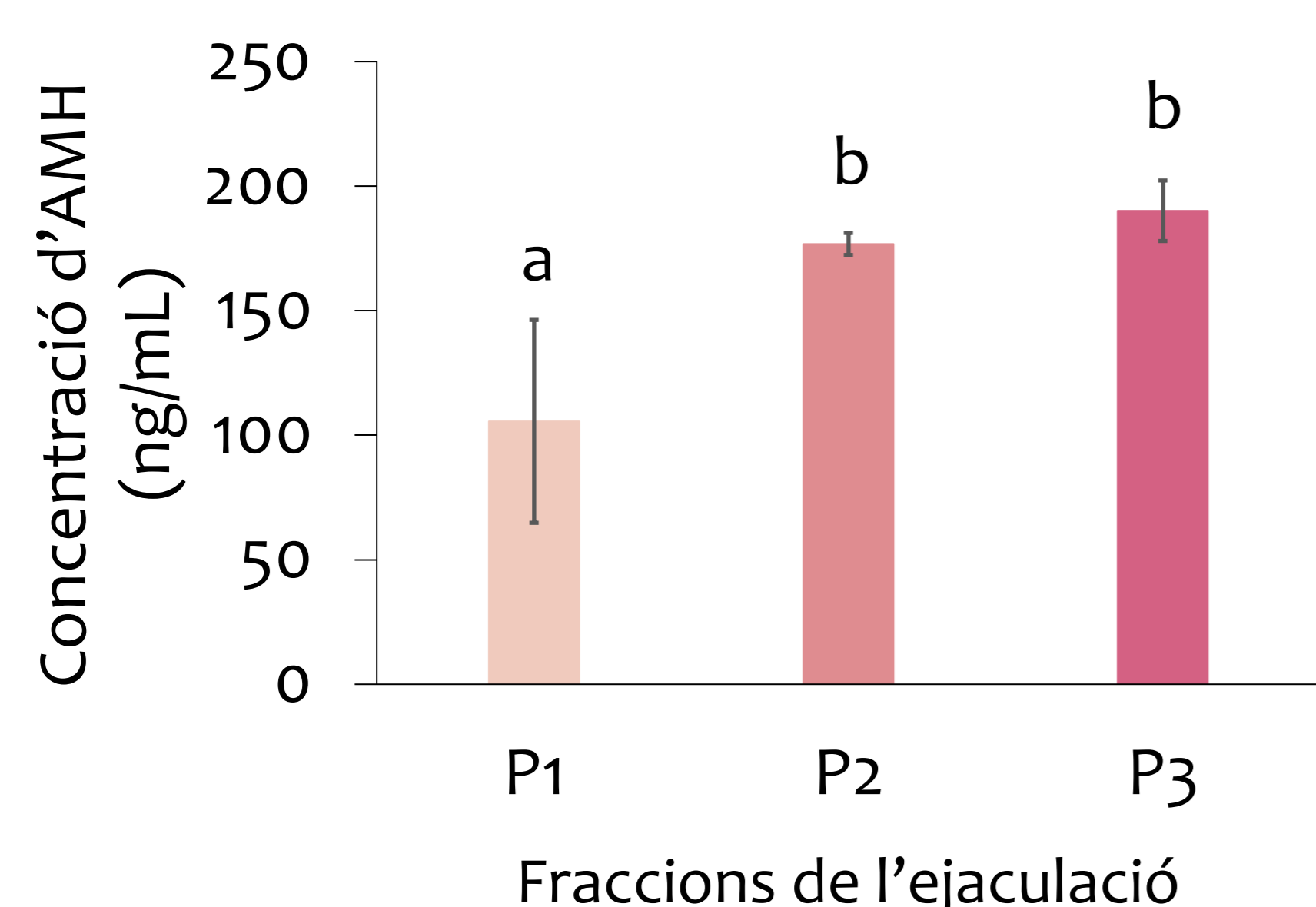

Fig. 3 Concentració d'AMH a cada fracció de l'ejaculació. Resultats expressats com a mitjana $\pm$ SEM. Lletres diferents (a,b) indiquen diferències significatives ($P \leq 0.05$).

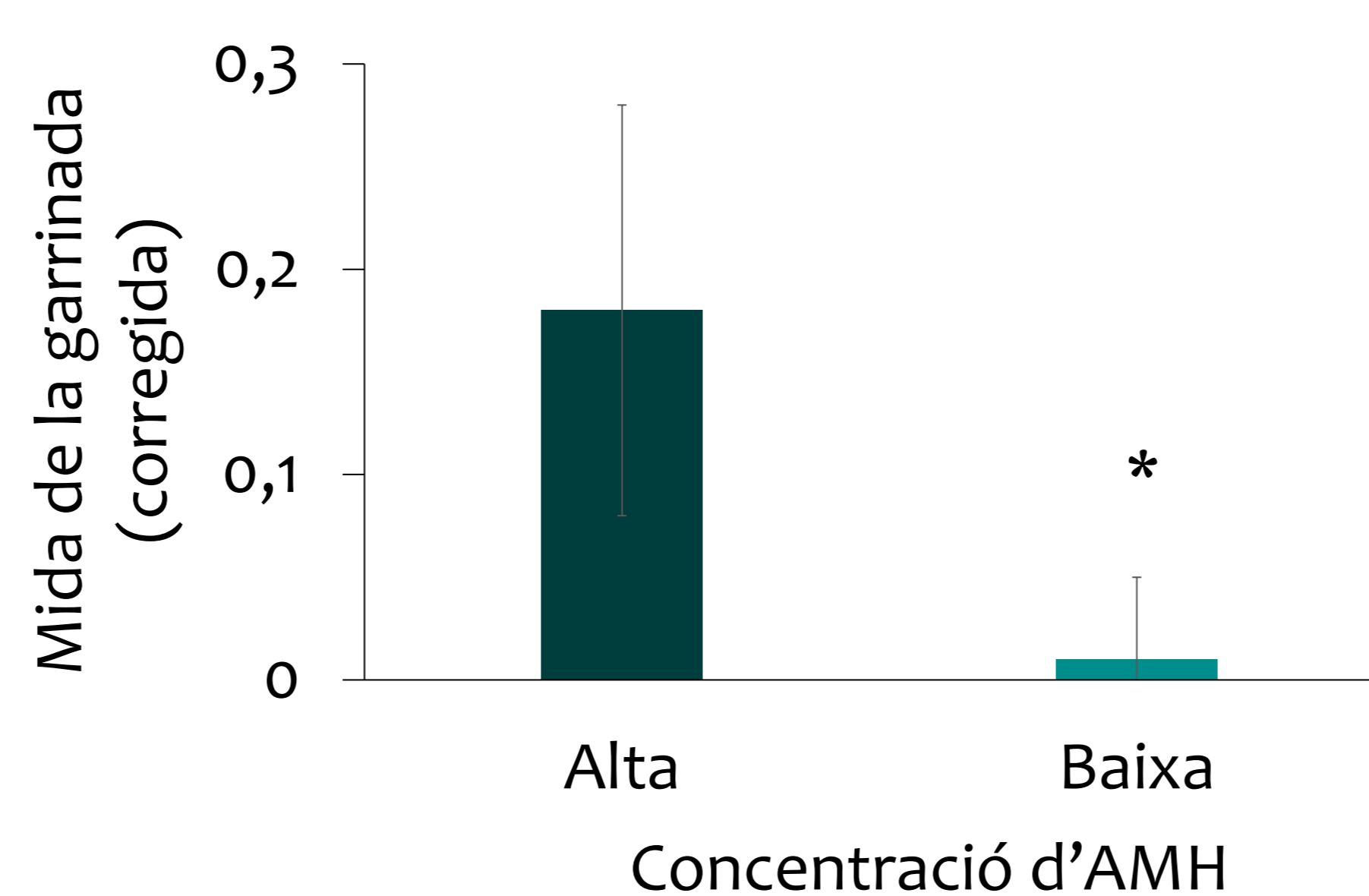

Fig. 4 Mida de la garrinada corregida en els grups de verros amb baixa ($581,61 \pm 125,02$ ng/mL) i alta [AMH] ($856,86 \pm 82,66$ ng/mL). Resultats expressats com a mitjana $\pm$ SEM. Lletres diferents (a,b) indiquen diferències significatives ($P \leq 0.05$).

Discussió i conclusions

Aquests resultats suggereixen que la pròstata i les vesícules seminals, que contribueixen a la composició de les fraccions P2 i P3, poden participar en la síntesi d'AMH.

A més, es va observar que la concentració d'AMH al plasma seminal està inversament correlacionada amb la prolificat, al contrari del que s'havia observat anteriorment en humà.

Serà necessari realitzar estudis complementaris per tal d'avaluar la possible relació entre la concentració d'AMH al plasma seminal i altres paràmetres de qualitat espermàtica a l'espècie porcina.